

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-182/02
Бања Лука, 28.08.2003. године**

У И М Е Н А Р О Д А

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Бајагић Здравка као предсједника вијећа, Томић Биљане и Нинић Јанка, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Р. С. из Д. заступан по пуномоћнику Ш. М. из Б. Л, А. С. С. број 42 против тужене, Р. С. – Војска Р. С., заступана по Војном правобранилаштву РС – Одјељење Б. Л. ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Округног суда у Б. Л. број Гж-1558/01 од 06.12.2001. године, на сједници одржаној 28.08.2003. године донио је

П Р Е С У Д У

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. број П-3845/98 од 09.03.2000. године обавезана је тужена, исплатити тужитељу, на име претрпљеног физичког бола износ од 2.500 КМ, на име претрпљеног страха 1.000 КМ на име душевних болова због умањења животне активности 4.000 КМ и на име душевних болова због наружености 500 КМ, укупно 8.000 КМ са законском каматом од 09.03.2000. године до исплате и трошковима парничног поступка у износу од 200 КМ.

Другостепеном пресудом Округног суда у Б. Л. број Гж-1558/01 од 06.12.2001. године жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Благовременом ревизијом тужена побија другостепену пресуду због погрешне примјене материјалног права и предлаже да се нижестепене пресуде преиначе тако да се снизе досуђени износи.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се Републички јавни тужилац изјаснио о поднесеној ревизији.

Ревизија није основана.

Тужбом се тражи накнада нематеријалне штете као последице тјелесних повреда које је тужитељ претрпио као припадник Војске Републике Српске, приликом рањавања.

Нижестепени судови су током поступка утврдили да је тужитељ рањен гелерима гранате, на борбеном положају, дана 04.06.1995. године којом приликом је задобио тешку тјелесну повреду у виду повреде лијеве потколјенице и десне натколјенице услјед чега му је умањена животна активност за 20% што се огледа у контрактури лијевог скочног зглоба те боловима и трњењу у десној натколјеници и лијевом скочном зглобу што је све изазвало трпљење физичког бола и страха те наруженост у лакој степену. Лијечи се код неуропсихијатра због посттрауматске реактивне неурозе компликоване избјегличким синдромом. Признато му је својство ратног војног инвалида девете групе са 30% инвалидитета. Прима инвалиднину у износу од 20 КМ мјесечно. У тренутку рањавања имао је 22 године. Није запослен иако је завршио средњу дрвно прерађивачку школу. Није ожењен и живи са родитељима у Д., као избјеглица.

Полазећи од ових чињеница, које нису ни спорне међу парничним странкама, нижестепени судови су правилно примјенили одредбу члана 200. Закона о облигационим односима када су тужитељу досудили правичну новчану накнаду за нематеријалну штету у укупном износу од 8.000 КМ са припадајућом затезном каматом (члан 277. Закона о облигационим односима) од дана пресуђења до исплате.

Тужена ревизијом оспорава само висину досуђене накнаде за све видове нематеријалне штете с тврдњом да су “износи досуђене накнаде нематеријалне штете већи од износа који су досуђени код истог другостепеног суда за исте и сличне случајеве”.

У вези овог ревизијског разлога треба рећи да одмјеравање накнаде за нематеријалну штету представља примјену правног стандарда “правичне новчане накнаде” (члан 200. став 1. Закона о облигационим односима) и да тај стандард, кога је верификовала судска пракса, као материјално-правни има утицаја код одмјеравања накнаде за нематеријалну штету, али није одлучујући, како то сматра ревизија.

Примјена овог правног стандарда мора бити у сваком случају нематеријалне штете индивидуализирана, па није довољно вршити поређење одмјеравања накнаде за ову штету са истоврсним штетама у другим случајевима јер би то водило такозваном тарифирању накнаде за нематеријалну штету што је неспојиво са начелом индивидуализације накнаде према којем и лична својства оштећеног утичу на висину поједине накнаде.

Имајући у виду све околности штетног догађаја (рањавање, лијечење у болници у К., у П., у П. на мору и другим рехабилитационим центрима) и личност повређеног (у тренутку рањавања био изузетно млад) – код трајања и манифестације страха и физичког и душевног бола, процента умањења животне активности и описаних посљедица које су оставиле трага на живот и здравље тужитеља а које ће, с обзиром на године живота, још дуго трпети, а све утврђено на основу вјештачења медицинских вјештака др. Б. и др. Е., те саслушањем тужитеља као парничне странке, чему странке нису приговарале – по оцјени овога суда – није погрешно примјењено материјално право када је тужитељу досуђена правична новчана накнада за поједине видове нематеријалне штете у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде.

Нижестепене пресуде, према томе, немају недостатака на које се указује ревизијом односно на које овај суд пази по службеној дужности.

Зато је ревизија туженог одбијена, као неоснована (члан 248. Закона о парничном поступку “Сл. гласник РС” број 58/03).

Предсједник вијећа
Бајагић Здравко

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Братић Душанка